

หนังสือผู้วินิจฉัย

หลังจากโยชูวาเสียชีวิตไปแล้ว พระเจ้าทรงใช้พวกผู้วินิจฉัยให้นำประเทศอิสราเอลต่อไป คือ ทรงใช้ผู้ชายสิบสองคนกับผู้หญิงหนึ่งคน ซึ่งทั้งสิบสามคนนี้อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า พวกนี้ครอบครองเพื่อพระเจ้า และส่วนมากเขาสามารถช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการกดขี่ ผู้วินิจฉัยคนสุดท้ายคือชามูเอล ซึ่งชามูเอลนั้นเป็นมหาปุโรหิตด้วย "หนังสือเล่มนี้บันทึกเจ็ดครั้งที่อิสราเอลทั้งพระเจ้า เจ็ดครั้งที่อิสราเอลอยู่ใต้อำนาจของประเทศเจ็ดประเทศที่ไม่รู้จักพระเจ้า และเจ็ดครั้งที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอำนาจของประเทศเหล่านั้น" (จากคำนำถึงหนังสือผู้วินิจฉัยของอ. โสภฟิลด์) เล่มนี้พรรณนาถึงสภาพของอิสราเอลว่า "ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ต่างก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ" (21.25) สมัยนั้นประชาชนไม่แสวงหาพระเจ้าและไร้ศีลธรรม

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 305 ปี

เหตุการณ์สำคัญในช่วงนี้เกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้

- 1 ทูตพระเยโฮวาห์ (พระคริสต์)
  - ก พระองค์ตรัสแก่ชาวอิสราเอล (วนฉ 2:1-5)
  - ข พระองค์ตรัสแก่กิเดโอน (6:12,20-22)
  - ค พระองค์ตรัสแก่บิดามารดาของแซมสัน (13:3, 6, 9, 13, 15-18, 20-21)
- 2 พระวิญญาณของพระเจ้า
  - ก พระเจ้าเสด็จมาสวมทับโอทนีเอล (3:10)
  - ข พระองค์เสด็จมาสวมทับกิเดโอน (6:34)
  - ค พระองค์เสด็จมาสวมยิฟธา (11:29)
  - ง พระองค์เสด็จมาสวมทับแซมสัน (13:25; 14:6, 19; 15:14)
- 3 มารชั่วตนหนึ่ง (วนฉ 9:3)
- 4 นายทัพ 12 - ผู้วินิจฉัย
  - ก ผู้วินิจฉัยคนที่ 1 คือ โอทนีเอล (1:12-13; 3:8-11) โอทนีเอลเป็นหลานและลูกเขยของคาเลบ (1:13)
    - 1 ประเทศที่ข้ามหรงอิสราเอล เมโสโปเตเมีย
    - 2 ถูกข้ามหรงนาน 8 ปี
    - 3 ผู้วินิจฉัยทำให้อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี
    - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
      - ก เขายึดเมืองที่เข้มแข็งของชาวคานาอันได้
      - ข เขาขับไล่พวกผู้บุกรุกชาวเมโสโปเตเมียออกไป
  - ข ผู้วินิจฉัยคนที่ 2 คือ เอฮูต (3:12-30)
    - 1 ประเทศที่ข้ามหรงอิสราเอล โมอับ
    - 2 ถูกข้ามหรงนาน 18 ปี
    - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบนาน 80 ปี

4 ผลงานของผู้วินิจฉัย หลังจากที่นี่กรบตระกูลเบนยามินผู้ถนัดซ้ายคนนี้ได้นำเครื่องบรรณาการประจำปีไปถวายยังเมืองเยรีโค (เมืองหลวงของโมอับ) เอสดูผู้นี้ก็ได้ออกแผนฆ่าเอกโลหนษัตริย์อ้วนของโมอับ ต่อมาเอสดูได้รวบรวมกองทหารยกทัพไปฆ่าทหารศัตรูได้ถึง 10,000 คน ทำให้เกิดสันติสุขเป็นเวลานาน

ค ผู้วินิจฉัยคนที่ 3 คือ ชัมการ์ (3:31)

1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ฟิเลียสเดีย

2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้

3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้

4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ทหารผู้ที่ใช้ประทัดแทงวัวฆ่าพวกฟิเลียสเดียตาย 600 คน

ง ผู้วินิจฉัยคนที่ 4 คือ เดโบราห์ กับ บาราค (นวน 4-5)

1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล คานาอันเหนือ

2 ถูกข่มเหงนาน 20 ปี

3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี

4 ผลงานของผู้วินิจฉัย กษัตริย์เมืองฮาโซร์ได้สั่งให้นายพลลิเสราไปข่มเหงอิสราเอลอย่างเหี้ยมโหด กษัตริย์องค์นี้มีรถรบเหล็กถึง 900 เล่ม บาราคนำต่อสู้เพื่ออิสราเอลได้รับการหนุนใจจากนางเดโบราห์ (ผู้พยากรณ์หญิงของอิสราเอล) เขาจึงเคลื่อนทัพ 10,000 คนเข้าโจมตีศัตรูจากที่สูงคือภูเขธาธาโบร์ กองทัพของลิเสราแตกพ่ายไปสิ้น ภายหลังลิเสราเองถูกฆ่าตายขณะที่ไปซ่อนตัวในกระโจมของนางยาเอล

นางเดโบราห์และบาราคจึงแต่งเพลงและร้องเพลงคู่สรรเสริญพระเจ้าเพื่อเป็นการฉลองชัยชนะในครั้งนี้ (นวน 5)

จ ผู้วินิจฉัยคนที่ 5 คือ กิเดโอน (นวน 6-8)

1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล มีเดียน

2 ถูกข่มเหงนาน 7 ปี

3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี

4 ผลงานของผู้วินิจฉัย

ก ขณะที่กิเดโอนกำลังหวดข้าวสาลีอยู่หลังเครื่องหีบน้ำอยู่ยู่ยั้น ทูตพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาให้เขาจัดกองทัพออกไปรบเอาชนะพวกมีเดียน กิเดโอนก็เชื่อฟังโดยการสร้างแท่นบูชาถวายพระเยโฮวาห์ซาโลม ("พระเยโฮวาห์ผู้ส่งสันติสุขให้") และโดยการทำลายรูปเคารพพระบาลซึ่งบิดาของตนกราบไหว้อยู่ (6:11-32)

ข หลังจากกิเดโอนพิสูจน์ด้วยการวางขนแกะ 2 ครั้งแล้ว (6:36-40)

เขาก็จัดกองทัพ 32,000 คน แต่พระเจ้าได้ลดทหารลงเหลือ 10,000 คน

และในที่สุด ทหารลดลงเหลือเพียง 300 คน และด้วยทหารเพียง 300 คน

เท่านั้น กิเดโอนจะต้องเผชิญหน้ากับกองทัพศัตรูถึง 135,000 คน (7:1-7;

8:10)

- ค คืบก่อนวันทำสงคราม กิเดโอนได้ยินพวกศัตรู 2 คนสนทนากัน กิเดโอนจึงมั่นใจว่าตนจะชนะ (7:9-15)
- ง กิเดโอนจึงแบ่งทหารออกเป็น 3 กอง เมื่อได้ยินเสียงแตรสัญญาณ ทหารแต่ละคนก็เป่าแตรของตนขึ้น ทูบหม้อดินให้แตก แล้วชูคบเพลิงขึ้น และโห่ร้องว่า "กระบี่พระเยโฮวาห์และกิเดโอน" (7:16-22) กองทัพมีเดียนก็ระส่ำระสายและแตกพ่ายไปสิ้น (7:22)
- จ ระหว่างการทำสงครามนี้เอง กิเดโอนจำต้องระงับความโกรธของตระกูลเอฟราอิมที่ขี้โอ้อวด (8:1-3) ภายหลังกิเดโอนได้ลงโทษเมืองทั้งหลายที่อยู่ปากข้างโน้นของแม่น้ำจอร์แดนเพราะเมืองเหล่านั้นไม่ให้ความช่วยเหลือ กิเดโอนในขณะที่เขากำลังไล่ตามศัตรูมา (8:4-21)
- ฉ หลังจากที่เขาชนะแล้ว กิเดโอนก็ปฏิเสธข้อเสนอของชาวอิสราเอลที่ตั้งให้เขาเป็นกษัตริย์ แต่กิเดโอนอาจจะอยากเป็นปุโรหิตเพราะกิเดโอนได้ขอสร้างเอโฟดทองคำ ซึ่งเอโฟดนี้เป็นเครื่องประดับของมหาปุโรหิต แต่การกระทำเช่นนี้ก็กลับเป็นบ่วงแร้วแก่พวกอิสราเอล เพราะภายหลังพวกเขา ก็เริ่มมีการนมัสการรูปเอโฟด (8:22-32)
- ฉ ผู้วินิจฉัยคนที่ 6 โทลา (10:1-2)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใด ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 23 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้
- ช ผู้วินิจฉัยคนที่ 7 คือ ยาอีร์ (10:3-5)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใด ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 22 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ยาอีร์กับบุตรชาย 30 คนได้ช่วยให้เมืองอิสราเอล 30 เมืองพ้นจากการถูกข่มเหง
- ช ผู้วินิจฉัยคนที่ 8 คือ เยฟธาห์ (10:6-12:7)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล อัมโมน
  - 2 ถูกข่มเหงนาน 18 ปี
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 6 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
    - ก ในช่วงนี้เอง พระเจ้าทรงตำหนิชาวอิสราเอลอีกครั้งหนึ่งอย่างรุนแรง เพราะความบาปที่พวกเขาละทิ้งพระองค์ (10:10-16) พระองค์ทรงเคยตำหนิอย่างนี้มา 2 ครั้งแล้ว (ดู 2:1-5, 11-23; 6:8-10)
    - ข ครั้งนี้พระเจ้าทรงยกชูเยฟธาห์บุตรหญิงโสเภณีขึ้น ทรงให้เยฟธาห์ช่วยอิสราเอลให้รอดพ้นจากพวกอัมโมน (11:1-11)

- ค ก่อนการสงคราม 1 วัน เยฟธาห์ได้ให้ลัทธิบัญญัติโดยไม่ยังคิดทำให้เขาต้องเสียใจในภายหลัง (11:30-31)
- ง วันต่อมา เยฟธาห์ผู้กล้าหาญก็ตีศัตรูแตกพ่ายไป แต่ความยินดีในชัยชนะของเขา นั้นซ้งสั้นนัก เพราะเมื่อเยฟธาห์ได้ขี่ม้าไปยังเมืองมิสปาร์ (บ้านเกิดของเขา) คนแรกที่เข้ามาต้อนรับเยฟธาห์คือ บุตรสาวคนเดียวของเขา นั่นเอง (11:32-38)
- จ เมื่อได้เศร่าโศกมานานถึง 60 วันแล้ว เยฟธาห์ผู้มีหัวใจสลายจึงได้ทำตามคำปฏิญาณของตน (11:39-40)
- ฉ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้แล้ว ปัญหาของเยฟธาห์ก็ยังไม่หมดไป เพราะตระกูลเอฟราอิมที่ขี้อิจฉามายั่วยุขอทำสงครามด้วย (12:4-7) การสู้รบที่หน้าเศร่าครั้งนี้ เยฟธาห์เป็นผู้ชนะ และทหารกองทัพตระกูลเอฟราอิมได้ตายไปถึง 42,000 คน ทหารหลายคนต้องตายไปเพราะพวกเขาไม่สามารถออกคำว่า "ชิบโบลท" (ภาษาฮีบรูแปลว่า "ล้าธาร") ได้อย่างถูกต้อง
- ณ ผู้วินิจฉัยคนที่ 9 คือ อิบซาน (12:8-10)
- 1 ประเทศที่ซ่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 2 ถูกซ่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 7 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้
- ญ ผู้วินิจฉัยคนที่ 10 คือ เอโลน (12:11-12)
- 1 ประเทศที่ซ่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 2 ถูกซ่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 10 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้
- ฎ ผู้วินิจฉัยคนที่ 11 คือ อับโดน (12:13-15)
- 1 ประเทศที่ซ่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 2 ถูกซ่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 8 ปี
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้
- ฏ ผู้วินิจฉัยคนที่ 12 คือ แซมสัน (วนฉ 13-16)
- 1 ประเทศที่ซ่มเหงอิสราเอล ฟิลิสเตีย
  - 2 ถูกซ่มเหงนาน 40 ปี
  - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 20 ปี (16:31)
  - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
- ก ทูตพระเยโฮวาห์เสด็จมาหามารดาของแซมสันและแจ้งให้นางทราบว่าจะกำเนิดบุตรชาย คือ แซมสัน (13:2-3)
- ข ทูตสวรรค์องค์นี้ได้บัญชาบิดามารดาว่า ให้เลี้ยงบุตรชายคนนี้ให้เป็นนาซาริธ

(13:4-5) ตามที่ปรากฏในหนังสือกตว 6:1-6 คนที่เป็นนาซาริษมีสิ่ง
ต้องห้าม 3 ประการ

1 เขาจะแตะต้องน้ำองุ่นหรือเหล้าองุ่นไม่ได้

2 เขาจะตัดผมไม่ได้

3 เขาจะแตะต้องซากศพไม่ได้ (โปรดสังเกตว่า มารดาแซมสันก็ถูกล้าง
ไม่ให้ดื่มน้ำองุ่นหรือเหล้าองุ่นด้วย 13:4, 14)

ค ตอนนี้อง บิดามารดาของแซมสันได้กล่าวคำอธิษฐานซึ่งพ่อแม่คริสเตียนที่
กำลังจะมีลูกควรอธิษฐานตามอย่างด้วย (13:8, 12)

ง แซมสันเกิดมา และแม้แต่ขณะที่เขากำลังเติบโตนั้นเอง เขาก็ได้รับฤทธิ์
เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย (13:24-25)

จ แซมสันตั้งใจว่าจะแต่งงานกับหญิงฟิลิสเตียที่ไม่เชื่อ ทำให้บิดามารดาของ
เขาตกใจมาก จะเห็นได้เลยว่าแซมสันมีนิสัยที่เป็นเนื้อหนังปรากฏให้เห็น
อย่างชัดเจน แม้ว่าแซมสันจะมีความพึงพอใจในฝ่ายเนื้อหนัง แต่พระเจ้า
ก็ใช้เขาเพื่อนำสง่าราศรีมาสู่พระองค์ (14:1-4)

ฉ ขณะที่แซมสันกำลังเดินทางไปยังฟิลิสเตีย เขาได้ฆ่าสิงโตตัวหนึ่ง ภายหลัง
แซมสันพบว่ามียังฝูงหนึ่งมาเลือกทำรังอยู่ในซากสิงโตตัวนั้น ในงานเลี้ยง
แต่งงาน แซมสันได้นำเรื่องดังกล่าวมาทายเป็นปริศนา (14:12-14)
ในที่สุดแขกหลายคนก็ใช้วิธีไม่ชื่อในการแก้ปริศนานี้ โดยการถามคำตอบจาก
เจ้าสาวของแซมสัน แซมสันก็โกรธจัดจึงไปฆ่าชาวฟิลิสเตีย 30 คน และ
ริบเสื้อผ้าของพวกเขามาให้แก่แขกที่มาในงานแต่งงาน (14:15-19)
แล้วแซมสันก็กลับไปอยู่กับบิดามารดา

ช แซมสันกลับไปอีกพบว่าบิดาเจ้าสาวได้มอบเจ้าสาวให้แก่เพื่อนสนิทของ
แซมสัน ดังนั้นแซมสันจึงทำการแก้แค้นดังนี้ (15:4-5)

ช แล้วแซมสันก็ฆ่าชาวฟิลิสเตียตายเป็นอันมาก (15:8) หลังจากนั้นพวก
ฟิลิสเตียก็เชื่อว่าจะทำลายล้างตระกูลยูดาห์ ถ้าไม่จับแซมสันมัดแล้วมอบตัวมา
ให้พวกเขา แซมสันก็ยอมถูกมัดแต่โดยดี แต่พอศัตรูมาปรากฏต่อหน้า แซมสัน
ก็ทำเชือกที่มัดอยู่ขาดออก แล้วคว้าได้กระดูกขากรรไกรของลามายใช้
ฆ่าพวกฟิลิสเตียตายไป 1,000 คน (15:9-17)

ฉ จากนั้น แซมสันก็อธิษฐาน ซึ่งเป็นการอธิษฐานครั้งหนึ่งในการอธิษฐาน
ทั้งหมด 2 ครั้งของเขาที่ได้มีการบันทึกไว้ ซึ่งทั้ง 2 ครั้งเป็นการอธิษฐาน
ฝ่ายเนื้อหนังเพื่อตนเองทั้งสิ้น (15:18; 16:28)

ญ ที่เมืองกาซา (เมืองพวกพาลีศติม) แซมสันก็หลบหนีการจับกุมได้อีกครั้งหนึ่ง
โดยการพังประตูเมืองเหล็ก (16:1-3) แต่ในที่สุดแซมสันก็หมดกำลัง
เพราะหญิงฟิลิสเตียชื่อเดลิลาห์ นางได้พบสาเหตุที่ทำให้แซมสันมีกำลังมาก
(16:4-20)

โปรดสังเกตว่า ตอนนีแซมสันได้ฝ่าฝืนกฎนาซาริษทั้ง 3 ข้อแล้ว เขา

ได้แต่ต้องชากศพลิงโต (14:8-9) เขาได้ตีมน้ำองุ่น (14:10) เขา
ได้ปล่อยให้ผมถูกตัด (16:19)

ฎ บัดนี้ แชนสันกำลังสู้ชีวิตที่ตกต่ำ (16:21)

ขณะที่แชนสันอยู่ในเรือนจำ เขาก็มีผลกำไรกลับมาอีกครั้งหนึ่งเพราะ
ผมงอกขึ้นเรื่อย ๆ พระเจ้าทรงอนุญาตให้แชนสันฆ่าพวกฟิลิสเตียหลายพัน
คนที่กำลังชุมนุมกันเพื่อบูชาพระด้วยการตีมีหล้ารีนเริงกันในวิหารพวกนอก
ศาสนา ซึ่งในการทำหลายครั้งนั้นแชนสันเองได้ตายไปพร้อมกันด้วย (16:22-31)

5 ผู้ฆ่าคนอย่างเลือดเย็น - อาบีเมเลค (วณ 9)

ก อาบีเมเลคเป็นบุตรชายของกิเดโอนซึ่งเกิดจากเมียช้อยในเมืองเซเคม (8:31) เขา
ได้วางแผนสังหารพี่น้องต่างมารดาทั้ง 69 คนอย่างโหดเหี้ยม อาบีเมเลคจึงได้เป็น
กษัตริย์ในเมืองเซเคม บ้านเกิดของมารดา (9:1-5)

ข โยธาม พี่น้องต่างมารดาที่หนีไปได้จึงได้เล่านิทานสอนใจ 1 ใน 2 เรื่องที่ปรากฏในพระ
คัมภีร์ (อีกเรื่องหนึ่งให้ดู 2 พศก 14:9) ได้เล่าเรื่องเล็งไปถึงอาบีเมเลค (9:8-15)

ค 3 ปีต่อมา พระเจ้าทรงบันดาลให้กษัตริย์อาบีเมเลคและชาวเซเคมผิดใจกันจนเกิดการ
ต่อสู้กันขึ้น อาบีเมเลคถูกฆ่าตาย (9:22-57)

6 บุตรชายที่บูชารูปเคารพ - มีคาห์ (วณ 17-18)

มีคาห์ผู้เป็นขโมยและบูชารูปเคารพได้ถูกมารดาที่ชอบตามใจยุให้ตั้งศาสนาของตนเองขึ้น มีคาห์ก็
ทำหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น จ้างปุโรหิตประจำตัวซึ่งเป็นคนตระกูลเลวีผู้โลภเงินมาจากเมือง
เบธเลเฮม (17:1-13) ภายหลัง "ปุโรหิตส่วนตัว" ที่หลงผิดผู้นี้ได้ถูกพวกดานชักชวนให้ไป
เป็นปุโรหิตของพวกเขา (18:1-31)

7 คนตระกูลเลวีผู้ซี้ซลาด (วณ 19-21)

ก 3 ตอนนี้เป็นตอนที่นำเศร่าที่สดตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ เรื่องได้เริ่มต้นขึ้นตอนที่ชาวตระกูล
เลวีคนหนึ่งกับเมียช้อยที่ไม่สัตย์ซื่อหยุดพักแรมที่เมืองกิเบอาห์ของตระกูลเบนยามิน (19:11-15)

ข สามีภรรยาได้พักอยู่กับชายแก่คนหนึ่ง วันนั้นบ้านของชายแก่ก็ถูกพวกกะเทยล้อมไว้และสั่ง
ให้ชายเลวีนั้นออกมาช่วยทำกรที่นำรังเกียจกับพวกมัน ชายเลวีที่ซี้ซลาดจึงได้เอาตัวรอด
โดยมอบภรรยาของตนให้แก่พวกนั้น พวกกะเทยก็ข่มขืนนางจนตายในตอนรุ่งเช้า (19:16-27)

ค ชายเลวี (ผู้ที่ป่วยเป็นโรคจิตอย่างเห็นได้ชัด) ก็หันศพนางออกเป็น 12 ท่อนและส่งไปให้
แก่พวกอิสราเอล 12 ตระกูล ๆ ละท่อนพร้อมทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นด้วย (19:28-29)

ง พวกอิสราเอลก็เดือดดาลเกี่ยวกับข่าวการฆาตกรรมทางเพศนี้ จึงได้ชุมนุมกองทัพราว
400,000 คนเพื่อยกทัพไปเอาผิดกับพวกกะเทยเมืองกิเบอาห์ที่ได้กระทำผิด
(19:30-20:11)

จ อย่างไรก็ตาม ชาวเมืองกิเบอาห์ปฏิเสธที่จะมอบตัวฆาตกรให้ ดังนั้นจึงเกิดสงครามกลาง
เมืองขึ้น หลังจากการสู้รบอย่างนองเลือดถึง 3 ครั้งพวกอิสราเอลตายไป 40,000 คน
ตระกูลเบนยามินก็พ่ายแพ้ มีทหารรอดชีวิตเพียง 600 คน พวกอิสราเอลเมื่อสติขึ้นก็
เศร่าโศก เกรงว่าตระกูลเบนยามินจะสาปสูญไปจากแผ่นดินโลก จึงได้หาภรรยาให้แก่
ทหารทั้ง 600 คน (20:12-21:25)